

Száz éve született Straub F. Brunó

Általában igyekszem tartani magam ahhoz a magam alkotta szabályhoz, hogy ennek a folyóiratnak szerkesztője és nem írója vagyok, de néha kénytelen vagyok megszegni ezt. Most azért, mert Straub F. Brunó, a „Prof” az én mesterem is volt, nemcsak kitűnő kollégáimé, akik ezt az összeállítást írták. Életem legkellémesebb periódusát töltöttem a hajdani Orvosi Vegytani Intézetben, ott tanultam meg igazán gondolkodni, kutatni, és ott ragadt rám némi kultúra is. A tanszéki munkatársak mellett elsősorban az ő eleganciája, domináló arisztokratikus személyisége formált engem is. Tisztelte a szabadságom, és bár útjaink idővel elváltak, hatása nem múlt el. Sok évvel elválásunk után a saját tanszékemen egyszer egy német etológus kollégát láttunk vendégül, aki történetesen behaviorista volt, és előadásának első részében elavult képtelenségeket halmozott. Már éppen azon törtem a fejem, hogyan fogom távozása után munkatársaimnak elmagyarázni tévedéseit, amikor befejezte előadását, és a kérdések következtek. Aktív érdeklődő embereim voltak, sokat kérdeztek. És hirtelen furcsa érzésem támadt, mintha az Orvosi Vegytani Intézet könyvtárában ülnek, és éppen egy nekünk nem tetsző előadót égetnénk porig pusztán a jól megfogalmazott kérdésekkel. Soha semmi bántó megjegyzés vagy ítélet nem hangzott el, csak a kérdések, amelyek nyomán szépen bomlottak ki az előadó gyenge pontjai. Ráébredtem, hogy sikerült továbbadnom ezt a kultúrát.

Csányi Vilmos
az MTA rendes tagja